

वा० रा०

॥ १५ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एवंसामर्थ्यद्वोपसंहरति कुर्विति ॥ यावदित्याद्युत्तरान्वयि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तावदिति ॥ यावत्त्वत्कृतकथाप्रचारस्तावदथश्रुत्वं इयापूर्वमपि अतिमह
ति क्रोधकरणात् अयोगमनयोग्योपित्वं ऊर्ध्वं सर्वोर्ध्ववर्तमानेषु मल्लोकेषु निवासंप्राप्स्यसि ततोमयासहमोक्ष्यसदित्यर्थः ॥ लोकेष्वितितदवयवाभिप्रायंबहुवचनं ॥ ऊर्ध्वं
मधश्चविद्यमानेषु मल्लोकेषु मन्निर्मितलोकेषु निवत्स्यसि सर्वत्राप्रतिहतगतिः संचरिष्यसि ततः परं मुक्तिंप्राप्स्यसीति तीर्थः ॥ तत्र मल्लोकेष्वित्यस्य चारितार्थ्यंचित्यं इतीति ॥
तत्रैवांतर्धानेनास्याप्यंतर्यामिरूपतोक्ता ॥ ३८ ॥ तत इति ॥ विस्मयं आश्चर्यं ॥ तस्येति ॥ प्रीयमाणाः आश्चर्यमिदमस्मद्गुरोः पद्यं यद्वृत्तणाप्यनुमोदितं प्राहुश्च वक्ष्यमाणमित्यर्थः

रामस्यसहसौमित्रेराक्षसानांचसर्वशः ॥ वैदेत्याश्चैव यद्वृत्तंप्रकाशयदिवारहः ॥ ३४ ॥ तच्चाप्यविदितं सर्वं विदितं ते भविष्यति ॥ न ते वाग
नृताकाव्येकाचिदत्र भविष्यति ॥ ३५ ॥ कुरु राम कथां पुण्यां श्लोकवद्वा मनोरमां ॥ यावत्स्यास्यंति गिरयः सरितश्च महीतले ॥ ३६ ॥ ता
वद्रामायणकथालोकेषु प्रचरिष्यति ॥ यावद्रामस्य च कथा त्वत्कृता प्रचरिष्यति ॥ ३७ ॥ तावदूर्ध्वमधश्च त्वं मल्लोकेषु निवत्स्यसि ॥ इत्यु
क्त्वा भगवान्ब्रह्मा तत्रैवांतरधीयत ॥ ३८ ॥ ततः शिष्यो भगवान्मुनिर्विस्मयमाययौ ॥ तस्य शिष्यास्ततः सर्वे जगुः श्लोकमिमं पुनः ॥
मुहुर्मुहुः प्रीयमाणाः प्राहुश्च भृशविस्मिताः ॥ ३९ ॥ समाक्षरैश्चतुर्भिर्यः पादैर्गीतो महर्षिणा ॥ सोऽनुव्याहरणाद्भूयः शोकः श्लोकत्वमा
गतः ॥ ४० ॥ तस्य बुद्धिरियं जाता महर्षेर्भावितात्मनः ॥ कृत्स्नं रामायणं काव्यमीदृशैः करवाण्यहं ॥ ४१ ॥

॥ ३९ ॥ तदेवाह ॥ समेति ॥
साम्यं गुरुलघ्वक्षरराहित्यं ॥ यः ऋषिणा गीतः सः अनु अतिशयितशोकोत्पत्त्यनंतरं व्याहरणाद्भूयः शोकः विपुलः शोक एव श्लोकत्वं प्राप्त इति वयं मन्यामहे इति प्रादुरिति
संबंधः उपेक्षाचेयं ॥ तेनास्य श्लोकस्य करुणरसमयत्वं ध्वनितं ॥ अत्र नटकौचालंबनकः कौचीविरावानुदीपितो निषादविषयक्रोधव्यभिचारिको मानिषादेत्यादिवाक्या
नुभावकः करुणोरस इति बोध्यं ॥ यत्तु पूर्वश्लोके प्राहुः इत्यस्य पठंतीत्यर्थकरणं पुनः पुनः पाठेनानंदवंतोऽभूवन्निति फलितार्थकथनं ॥ अत्र च श्लोके भूयोऽनुव्याहरणात् मुहुर्मु
हुः शिष्यैः पुनः पाठात् लोकेशोकः श्लोकत्वेन प्रतिबद्धो भवत् श्लोकत्वं प्राप्त इति तीर्थादिव्याख्यानं तदतिनिःसारमिति स्पष्टमेव ॥ ४० ॥ तस्येति ॥ ईदृशैर्मानिषादेति व
त्करुणारसप्रधानैरित्यर्थः ॥ अनेनान्येरसा अत्र गुणीभूता इति ध्वनितं ॥ ४१ ॥

वा० का०

॥ १५ ॥